Technische vragen ChristenUnie:

Beantwoording vragen

1) De toeristenbelasting biedt veel mogelijkheden voor een flexibele invulling. De ChristenUnie wil een goede balans tussen overnachtingsprijzen en de tariefgroepen dan deze twee overwogen? In andere gemeenten zien we bijvoorbeeld een sterrensysteem, waarbij B&B's wellicht in een tussencategorie terecht zouden kunnen komen.

De laatste jaren is een ontwikkeling zichtbaar naar steeds meer differentiatie in tarieven van de toeristenbelasting. Meestal is die differentiatie niet gebaseerd op een onderbouwing, maar op de (politieke) wens steeds specifieker bepaalde groepen belastingplichtigen specifiek te belasten.
Uit de jurisprudentie blijkt echter dat de belastingrechter niet zo lichtzinnig tegen de differentiatie aankijkt. Er moet echt een deugdelijke grond zijn voor het onderscheid. Of dat nu een vrijstelling is of een apart tarief voor een bepaalde groep. De deugdelijke grond wordt ook wel de 'redelijkerwijs te objectiveren rechtvaardigingsgrond' genoemd. Zonder deugdelijke grond kan de verordening onverbindend worden verklaard en is de gemeente de opbrengst mogelijk kwijt.

In Nederland bestaat na het stoppen van de Benelux Hotel Classificatie in 2003 geen officieel 'sterrensysteem' meer. Zodoende is er geen objectief en onafhankelijk certificaat meer waarbij kan worden aangesloten voor een heffingssystematiek.

Een vorm die wel aanvaard is, is een percentage van de overnachtingsprijs. Deze methode legt echter veel administratieve lasten bij de verblijfgever vanwege de verplichte accountantsverklaring van de verblijfsomzet én de administratie van de verblijfsomzet en de overige omzet. Daarbij werkt die methode creatieve oplossingen van een *gratis overnachting bij een ontbijt van € 90,00* in de hand.
Ook maakt de grillige economische ontwikkeling het lastig de opbrengst te ramen.
Voor een simpele en goedkope heffingsmethode voor zowel de belastingplichtige als de gemeente is deze vorm ongeschikt.

Bij een differentiatie die uitgaat van de aanname dat een hotel een hogere overnachtingsprijs heeft dan een recreatieterrein ontbreekt veelal een deugdelijke onderbouwing. Er zijn genoeg voorbeelden waarbij de prijs op een camping dicht tegen de prijs van een hotelkamer aanligt.

Aangezien de belastingplichtige en de gemeente gebaat zijn bij een methode die eenduidig en eenvoudig is, is een stelsel zonder differentiatie het meest voor de hand liggend. Als er toch onderscheid gewenst is, is een deugdelijke onderbouwing - op basis van een redelijkerwijs te objectiveren rechtvaardigingsgrond - vereist.

2) zouden extra tariefgroepen impact hebben op invorderingskosten?

Elke vorm van differentiatie bij belastingen heeft invloed op de uitvoeringskosten. De verschillende groepen belastbare feiten en/of belastingplichtigen moeten actueel gehouden worden op basis van de aangebrachte verschillen. Hoe minder verschillen, hoe eenvoudiger de uitvoering.
Bij de invordering van de aanslagen is geen verschil in kosten bij een systematiek met of zonder differentiatie. Wel neemt bij een hoge mate van differentiatie het aantal bezwaarschriften toe. Het kan dan voor de belastingplichtige financieel lonen om in een andere categorie te vallen.
Voor ondernemers die met meer dan één van de gedifferentieerde tarieven te maken hebben is de toename van onderscheid extra van invloed. Die belastingplichtige moet naast de omvang en duur van het verblijf ook het soort verblijf gaan vastleggen voor de aangifte.

3) wat zou de financiële consequentie zijn voor Hattem als kampeer- of recreatieterrein danwel verenigingsgebouwen, voor zover in hoofdzaak door vrijwilligers gerund en mits met de exploitatie van dat terrein of gebouw geen winst wordt beoogd worden opgenomen onder de vrijstellingen in Artikel 8? voorbeeld verordening bergen op zoom https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR438486

Het totaal aantal overnachtingen in de toeristenbelasting is bekend, maar de differentiatie bij met name kampeerterreinen (lees camping de Leemkule) is niet bekend. Hierdoor is de financiële consequentie niet in te schatten. Uitgaande van het principe dat de belastingopbrengst jaarlijks door de raad wordt vastgesteld, is het tarief de uitkomst van 'opbrengst' gedeeld door de 'som van de grondslagen'. Bij een lager aantal overnachtingen zal het tarief bij een gelijkblijvende opbrengst moeten stijgen.

Het door de scouting geboden verblijf zou dan naar de soort verblijf onderscheiden moeten worden van andere soorten verblijf om vrijgesteld te worden. De omschrijving van de vrij te stellen soort verblijf bepaalt de reikwijdte van de vrijstelling, maar die zal altijd groter zijn dan alleen de genoemde scouting. Dit heeft invloed op de belastingopbrengst. Alleen kijkend naar de scouting bij vrijstelling voor de toeristenbelasting dan levert dat een financieel nadeel op in het begrote bedrag van de toeristenbelasting van € 3.679,-.

In de vrijstelling voor niet-commerciële verblijfaanbieders ligt een subsidie-karakter besloten. Dit zou dan ook in een subsidieregeling kunnen worden toegepast.

In beginsel is de beoogde verblijfgever (vrijwilligers en geen winstoogmerk) wel te onderscheiden van andere verblijfgevers én lijkt het onderscheid niet rechtsongelijk te zijn. Iemand die zijn woning twee weken via een platform verhuurt draait ook zonder werknemers en heeft geen winstoogmerk (veilig, object staat niet leeg, dekking kosten eigen vakantie).
Tot slot, het feit dat een ander bestuursorgaan wel een dergelijke vrijstelling in de verordening heeft opgenomen is geen garantie dat die ook door de belastingrechter geaccepteerd wordt.